

אלימות נגד נשים, כיתו א'- ד'

גיב סוניס

סידור הכיתה: ישיבה במעגל/ בצורת ח'.

רקע למורה:

- בממוצע בישראל נרצחות 20 נשים על רקע אלימות מגדרית. בשנת 2018 נרצחו 25 נשים, נכון לתאריך 11.12.2018, עלייה של כ- 40% משהנה שעברה!
- כמחצית מהנשים הנרצחות התלוננו בעבר לרשויות, שגילו אוזלת יד ו/או רצון לפעול.
- על פי מדד האלימות של ויצו, בישראל חיות כ- 200,000 נשים מוכות, וכמיליון וחצי ילדים העדים לאלימות או אף סובלים ממנו ישירות.
- בשבוע שעבר נערכו מפגני מחאה גדולים בכל רחבי הארץ, ושיאם בעצרת המוניים בכיכר רבין.
- הממשלה דוחה שוב ושוב את התכנית למניעת אלימות נגד נשים, מה שלטענת הארגונים מביא את הנשים בישראל למצב חירום לאומי.

מטרות:

- הילדים והילדות יבינו שאלימות היא דבר שלילי.
- הילדים יבינו שאין לאף אדם זכות לפגוע באדם אחר (בדגש עליהם או על בנות ובני משפחותיהם).
- הילדים והילדות יכירו באופן מדוד את נושא האלימות נגד נשים.
- הילדים והילדות יכירו את הכתובת לפניה בנושאים אלה- מחנך/ מחנכת הכיתה או יועצת בית הספר.

מהלך השיעור:

1. מהי אלימות?
 - המורה תציג לפני הילדים והילדות ציור של סמיילי בוכה.
 - שאלה למעגל- למה ילדים וילדות או אפילו אנשים מבוגרים בוכים ובוכות?
לאסוף את כל התשובות, להתייחס אליהן ולהתמקד בסוף דווקא באלימות- אלימות מילולית, אלימות פיזית. (אם הדברים לא עולים, אפשר לעזור ולכוון את התשובות).
 - למה כשמקללים או מרביצים זה גורם לנפגע/ת לבכות?
זה מעליב, זה כואב בגוף, זה כואב בלב/ ברגש וכו'.
 - מישהו/ מישהי פה פעם בכתה מקללה או מכה? רוצה לספר לנו איך זה הרגיש?
לאסוף תשובות ולהתייחס ברצינות, אם אין שיתוף פעולה- לא ללחוץ על הכיתה, זה בסדר.

2. הגוף שלי הוא שלי והגוף שלו/ שלה הוא הגוף שלו/ שלה

- לבקש מהתלמידים והתלמידות לגעת באיברים הבאים, של עצמם/ בלבד- ראש, יד שמאל, מרפק ימין, רגל שמאל, בטן, גב.
- לשאול- למי מותר לגעת בגוף שלנו?
לאסוף תשובות. ניתן לכוון לתשובות הבאות- להורים/אחים/ בני משפחה, אם הם עוזרים לנו בפעולה מסויימת, כמו למשל אם נפלנו, או לטפס על משהו, להיכנס לאוטו, ואם ממש קטנים אז במקלחת.
- למי אסור לגעת בגוף שלנו? לאסוף תשובות בסבלנות.
בסוף איסוף התשובות להסביר- לאף אחד/ אחת בלי רשות.
למה?
כי הגוף שלנו הוא רק שלנו.

3. אלימות נגד נשים

- למה מישהו או מישהי מקללת או מרביץ/מרביצה?
לאסוף את התשובות. אם אין חלק מהתשובות הבאות, יש לכוון את השיחה לשם- מתוך כעס, מתוך עצב, מתוך חוסר אונים, מתוך עצבנות, מתוך אכזבה.
- האם זה בסדר לקלל או להרביץ?
(ההנחה היא שרוב התשובות תהיינה "לא", וגם אם לא, זה בסדר)
- למה לא?
לכוון לתשובות- כי זה כואב, כי הגוף שלנו הוא שלנו, כי זה מסוכן.
- אם מישהו כועס, עצבני, מאוכזב או עצוב, איך הוא יביע את זה אם לא באלימות?
לאסוף תשובות, להדגיש תשובות כמו: לדבר על זה, לבקש סליחה, לומר לאדם השני שהוא פגע בו, וכו'.
- לומר למעל:
לפעמים קורה שאבא, או שכן, או מישהו אחר בכלל, לא מצליח לשלוט בעצמו ובמקום לשוחח על הדברים הוא מרביץ לבת זוגו, לביתו או למישהי אחרת.
זה לא בסדר, וראינו שישנן דרכים אחרות להתמודד עם הרגשות הלא נעימים.

4. מה לעשות?

- אם אנחנו רואים ורואות, או אפילו חווים וחוות משהו כזה, תמיד ניתן לפנות אליי (המחנך/ המחנכת) או ליועצת בית הספר. (אם לא מכירים ומכירות אותה, לבקש ממנה לבקר בכיתה ולהראות איפה החדר שלה)

